2025/1169

10.6.2025

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2025/1169

af 5. juni 2025

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne på det 18. møde i Komitéen af Kontraherende Parter i Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, til henstillingerne og konklusionerne rettet til visse kontraherende parter om deres gennemførelse af nævnte konvention for så vidt angår spørgsmål vedrørende Unionens institutioner og offentlige forvaltning

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 336 sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (»konventionen«) blev indgået af Unionen i medfør af Rådets afgørelse (EU) 2023/1075 ([1]) for så vidt angår Unionens institutioner og offentlige forvaltning og ved Rådets afgørelse (EU) 2023/1076 ([2]) for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement, for så vidt som disse spørgsmål falder ind under Unionens enekompetence, og trådte i kraft for Unionen den 1. oktober 2023.

(2) I henhold til konventionens artikel 66, stk. 1, skal ekspertgruppen for indsatsen mod vold mod kvinder og vold i hjemmet (»GREVIO«) overvåge konventionens parters (»parternes«) gennemførelse af konventionen. I henhold til konventionens artikel 68, stk. 11, skal GREVIO vedtage sin rapport og sine konklusioner vedrørende de foranstaltninger, som den pågældende part har truffet med henblik på gennemførelse af konventionens bestemmelser.

(3) Komitéen af Kontraherende Parter (»Komitéen«) kan vedtage henstillinger til den pågældende part, jf. konventionens artikel 68, stk. 12, på grundlag af GREVIO's rapport og konklusioner. Sådanne henstillinger skal skelne mellem foranstaltninger, som skal træffes så hurtigt som muligt, med et krav om inden for en periode på tre år at meddele Komitéen, hvilke foranstaltninger der er truffet i denne henseende, og foranstaltninger, som, selv om de er vigtige, ikke har samme hastende karakter. Ved udgangen af treårsperioden skal den pågældende part meddele Komitéen, hvilke foranstaltninger der er truffet inden for ti specifikke områder af konventionen. På grundlag af disse oplysninger og eventuelle yderligere oplysninger skal Komitéen vedtage konklusioner, som er udarbejdet af Komitéens sekretariat, om gennemførelsen af henstillingerne.

(4) I henhold til konventionens artikel 68, stk. 3, opdeles evalueringsprocedurerne efter GREVIO's indledende basisevaluering i runder (»de tematiske evalueringsrunder«). Den første tematiske evalueringsrunde har titlen »Building Trust by Delivering Support, Protection and Justice« (opbygning af tillid gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed) og omfatter 20 artikler i konventionen, nemlig artikel 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 og 56. Komitéen vedtog på sit 17. møde den 17. december 2024 en afgørelse om de henstillinger, der skal vedtages af Komitéen i lyset af GREVIO's rapporter, der blev vedtaget som led i den første tematiske evalueringsrunde, jf. dokument IC-CP(2024)10 rev.

(5) Komitéen forventes på sit 18. møde den 5.-6. juni 2025 at vedtage følgende otte udkast til henstillinger baseret på den første tematiske evalueringsrunde og to udkast til konklusioner om ti parters gennemførelse af konventionen (henholdsvis »udkastene til henstillinger« og »udkastene til konklusioner«, og under ét »de påtænkte retsakter«).

— Henstillinger om Albaniens styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)2-prov

([1]) Rådets afgørelse (EU) 2023/1075 af 1. juni 2023 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår Unionens institutioner og offentlige forvaltning (EUT L 143 I, 2.6.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj).

([2]) Rådets afgørelse (EU) 2023/1076 af 1. juni 2023 om indgåelse på den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement (EUT L 143 I, 2.6.2023, s. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj).

— Henstillinger om Østrigs styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)3-prov

— Henstillinger om Danmarks styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)4-prov

— Henstillinger om Finlands styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)5-prov

— Henstillinger om Monacos styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)6-prov

— Henstillinger om Montenegros styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)7-prov

— Henstillinger om Spaniens styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)8-prov

— Henstillinger om Sveriges styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)9-prov

— Konklusioner om efterlevelsen af henstillinger for så vidt angår San Marino vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2025)10-prov, og

— Konklusioner om efterlevelsen af henstillinger for så vidt angår Slovenien vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2025)11-prov.

(6) Unionen har enekompetence til at acceptere forpligtelser som fastsat i konventionen hvad angår dens egne institutioner og offentlige forvaltning inden for rammerne af artikel 336 i traktaten om Den europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Domstolen har i sin udtalelse 1/19 af 6. oktober 2021, *Istanbulkonventionen* ([3]), præmis 305, fundet, at en betydelig del af de forpligtelser, der vedrører vedtagelsen af forebyggende foranstaltninger, i det væsentlige vil påhvile Unionen såvel i forhold til de ansatte i Unionens tjeneste som i forhold til den del af offentligheden, som besøger de lokaler og bygninger, der benyttes af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer. I samme udtalelses præmis 307 fandt Domstolen endvidere, at Unionen ikke bør begrænse sig til at indføre minimumsforskrifter eller støtteforanstaltninger, men selv bør sikre, at disse forpligtelser er fuldt ud opfyldt. Samtidig bør omfanget af Unionens forpligtelser fortolkes under hensyntagen til dens særlige karakter og beføjelser. Da Unionens offentlige forvaltning ikke har retshåndhævelsesbeføjelser, bør navnlig henstillinger vedrørende retshåndhævelsesspørgsmål, såsom vedtagelse af afgørelser om øjeblikkelig bortvisning, fortolkes som krav om, at Unionen skal sikre ofrenes sikkerhed inden for sine beføjelser, f.eks. ved at nægte formodede gerningsmænd adgang til institutionernes lokaler.

(7) De påtænkte retsakter vedrører gennemførelsen af bestemmelser i konventionen, som gælder Unionen for så vidt angår dens egne institutioner og offentlige forvaltning. Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Komitéen for så vidt angår spørgsmål vedrørende Unionens institutioner og offentlige forvaltning, bør derfor fastlægges, eftersom de påtænkte retsakter vil kunne yde afgørende indflydelse på EU-rettens indhold, idet de kan påvirke den fremtidige fortolkning af konventionens relevante bestemmelser.

(8) For så vidt angår Albanien omfatter udkastene til henstillinger nødvendigheden af: at sikre, at der afsættes tilstrækkelige og vedvarende ressourcer til de relevante politikker og foranstaltninger til at forebygge og bekæmpe alle former for vold mod kvinder, herunder ved hjælp af gennemsigtige procedurer til at sikre midler til kvinderettighedsorganisationer (konventionens artikel 8); at fremme oplysningskampagner eller -programmer og regelmæssigt vurdere deres virkning (konventionens artikel 12); at træffe foranstaltninger til at gøre uddannelsen mere effektiv, herunder i lyset af personaleudskiftning (konventionens artikel 15); at udbrede de eksisterende programmer for gerningsmænd og indføre programmer, der specifikt er rettet mod seksualforbrydere (konventionens artikel 16); at øge midlerne til og antallet af tilgængelige tjenester for kvindelige ofre, især for kvinder med særlige behov (konventionens artikel 20); at sikre ofre adgang til omfattende sundhedsydelser (konventionens artikel 20); at sikre, at rådgivningstjenester modtager finansiering (konventionens artikel 22); at sikre, at ofre for seksuel vold har adgang til gratis retsmedicinske undersøgelser (konventionens artikel 25); at træffe foranstaltninger til, at kvindelige ofre i højere grad foretager anmeldelser, og at der i givet fald fokuseres på ofret og ydes en kønssensitiv indsats (konventionens artikel 49 og 50); at sikre, at der anvendes risikovurderings- og risikostyringsprocedurer i alle sager vedrørende alle former for vold, der er omfattet af konventionen (konventionens

([3]) Domstolens udtalelse 1/19 af 6. oktober 2021, *Istanbulkonventionen*, EU:C:2021:832.

artikel 51); at øge brugen af afgørelser om øjeblikkelig bortvisning (konventionens artikel 52); at sikre, at alle ofre har mulighed for at få truffet en afgørelse om beskyttelse (konventionens artikel 53); og at evaluere gennemførelsen af beskyttelsesforanstaltninger og at sikre, at de er i overensstemmelse med konventionen (konventionens artikel 56). Da disse udkast til henstillinger er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionens holdning være ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.

(9) For så vidt angår Østrig omfatter udkastene til henstillinger nødvendigheden af: at udarbejde en langsigtet omfattende handlingsplan/et strategisk politisk oplæg om alle former for vold, der er omfattet af konventionen (konventionens artikel 7); at indsamle opdelte data om antallet af kvinder og piger, der kontakter sociale tjenester for at bede om hjælp i forbindelse med deres oplevelser af vold mod kvinder (konventionens artikel 11); at oplyse ofre om de støttetilbud, der er til rådighed (konventionens artikel 12); at overvåge, hvordan undervisningsmateriale forholder sig til spørgsmål vedrørende vold i hjemmet og vold mod kvinder (konventionens artikel 14); at tilbyde uddannelse til personale i generelle støttetilbud (konventionens artikel 15); at sikre, at ofre har adgang til bæredygtige boligmuligheder til rimelige priser, og at der udarbejdes retsmedicinske rapporter, der dokumenterer skader (konventionens artikel 20); at sikre, at der er tilstrækkelige pladser i krisecentre (konventionens artikel 22); at etablere yderligere centre, hvortil ofre for seksuel vold kan henvises, i hele landet med kvalificerede fagfolk, der yder støtte og foretager henvisninger i overensstemmelse med konventionen, og i den mellemliggende periode at sikre, at eksisterende lægetjenester tilbyder relevant støtte til ofre (konventionens artikel 25); at sikre, at sanktionerne står i et rimeligt forhold til lovovertrædelsens grovhed i alle sager vedrørende de former for vold mod kvinder, der er omfattet af konventionen (konventionens artikel 49 og 50); og at sikre, at der træffes afgørelser om beskyttelse, og at afgørelser om bortvisning og afgørelser om beskyttelse ligger i forlængelse af hinanden (konventionens artikel 52 og 53). Da disse udkast til henstillinger er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionens holdning være ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.

(10) For så vidt angår Danmark omfatter udkastene til henstillinger nødvendigheden af: at sikre, at den kønsbestemte karakter af alle former for vold mod kvinder og vold i hjemmet får den nødvendige politiske opmærksomhed (konventionens artikel 7); at fortsætte bestræbelserne på at gennemføre kønsbudgettering (konventionens artikel 8); at garantere fortrolighed i forbindelse med dataindsamling (konventionens artikel 11); at prioritere en kønssensitiv tilgang i forebyggende initiativer (konventionens artikel 12); at få mest muligt ud af uddannelsestilbuddene ved at trække på kvinderettighedsorganisationernes erfaringer (konventionens artikel 15); at etablere institutionaliserede samarbejdsstrukturer for at sikre effektivt samarbejde mellem de forskellige instanser (konventionens artikel 18); at sikre ofre adgang til længerevarende psykologisk rådgivning (konventionens artikel 22 og 25); at skabe øget opmærksomhed blandt strafferetlige aktører om ny straffelovgivning (konventionens artikel 49 og 50); at sikre, at risikovurderingen gennemføres i samarbejde med relevante aktører (konventionens artikel 51); at øge brugen af afgørelser om øjeblikkelig bortvisning og afgørelser om beskyttelse for at sikre beskyttelse af ofre (konventionens artikel 52 og 53); og at sikre korrekt gennemførelse af foranstaltninger til beskyttelse af ofre i forbindelse med efterforskning og retssager (konventionens artikel 56). Da disse udkast til henstillinger er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionens holdning være ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.

(11) For så vidt angår Finland omfatter udkastene til henstillinger nødvendigheden af: at udarbejde en langsigtet national strategi for at sikre en omfattende og koordineret tilgang (konventionens artikel 7); at sikre bæredygtige finansieringsmekanismer til ikkestatslige organisationer, der yder specialiseret støtte til ofre (konventionens artikel 8); at etablere standardiserede datakategorier og harmonisere dataindsamlingssystemerne (konventionens artikel 11); regelmæssigt at gennemføre oplysningskampagner (konventionens artikel 12); at evaluere uddannelsestilbud og trække på kvinderettighedsorganisationernes erfaringer (konventionens artikel 15); at indføre programmer for personer, der har begået vold i hjemmet (konventionens artikel 16); at indføre institutionaliserede strukturer til koordinering af forskellige instanser blandt relevante aktører (konventionens artikel 18); at etablere krisecentre med henblik på at fremme ofres restitution og uafhængighed (konventionens artikel 20) og at sikre, at der er støttetilbud til rådighed (konventionens artikel 22); at sikre en geografisk fordeling af krisecentre for voldtægtsofre med henblik på at sikre støtte til alle ofre for seksuel vold (konventionens artikel 25); at sikre rettidig efterforskning og proaktiv indsamling af bevismateriale ud over erklæringer fra ofret for at gøre det muligt at retsforfølge sager om vold mod kvinder effektivt (konventionens artikel 49 og 50); at træffe foranstaltninger til at indføre en standardiseret risikovurderingsmekanisme, der anvendes systematisk (konventionens artikel 51); og at øge brugen af afgørelser om øjeblikkelig bortvisning, afgørelser om tilhold og afgørelser om beskyttelse (konventionens artikel 52 og 53). Da disse udkast til henstillinger er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionens holdning være ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.

(12) For så vidt angår Monaco omfatter udkastene til henstillinger nødvendigheden af: at udarbejde en langsigtet overordnet strategi for at sikre en omfattende og koordineret politisk tilgang (konventionens artikel 7); at videreudvikle indsamlingen af data om alle former for vold mod kvinder, der er omfattet af konventionen (konventionens artikel 11); at udvide foranstaltningerne til forebyggelse af vold i hjemmet til at omfatte andre former for vold, der er omfattet af konventionen (konventionens artikel 12); at udarbejde undervisningsmateriale om vold mod kvinder (konventionens artikel 14); at indføre programmer for voldsforbrydere (konventionens artikel 16); at indføre en rådgivningstjeneste for kvinder, der er ofre for vold (konventionens artikel 22); at indføre et krisecenter for voldtægtsofre og ofre for seksuel vold, så ofre har adgang til psykologisk rådgivning og støtte (konventionens artikel 25); at sikre, at fagfolk, der er involveret i straffesager, har den fornødne ekspertise og får kønssensitiv uddannelse (konventionens artikel 49 og 50); at udbrede praksis med en koordineret risikovurdering til relevante tjenester i forbindelse med alle former for vold, der er omfattet af konventionen (konventionens artikel 51); og at sikre, at ofres rettigheder og interesser beskyttes i forbindelse med efterforskningen og retssagen (konventionens artikel 56). Da disse udkast til henstillinger er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionens holdning være ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.

(13) For så vidt angår Montenegro omfatter udkastene til henstillinger nødvendigheden af: at sikre tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer til politikker, foranstaltninger og lovgivning, der skal forhindre og bekæmpe vold mod kvinder, og at sikre bæredygtig finansiering til ikkestatslige organisationer (konventionens artikel 8); at sikre, at alle relevante interessenter indsamler og opdeler data (konventionens artikel 11); at øge indsatsen for at gennemføre regelmæssige forebyggende foranstaltninger, gennemføre oplysningskampagner og fremhæve den øgede risiko for vold, som ofre for intersektionel forskelsbehandling er udsat for (konventionens artikel 12); at øge bestræbelserne på at bekæmpe stereotyper vedrørende og fordomme over for kvinder inden for formel uddannelse, kultur og medier (konventionens artikel 14); at sikre, at alle fagfolk, som kommer i kontakt med ofre, får uddannelse i håndtering af vold mod kvinder (konventionens artikel 15); at etablere og udvide programmer for personer, der begår vold i hjemmet, og seksualforbrydere (konventionens artikel 16); at øge bestræbelserne på at fremme samarbejdet mellem forskellige instanser (konventionens artikel 18); at sikre, at sundhedspersonale giver prioritet til kvinder, der udsættes for vold, og ofre for vold i hjemmet og respekterer deres privatliv (konventionens artikel 20); at sikre flere særlige støttetilbud og rådgivning til ofre (konventionens artikel 22); at etablere krisecentre for voldtægtsofre og/eller ofre for seksuel vold i hele landet for at yde støtte og kunne henvise ofre til psykologisk rådgivning (konventionens artikel 25); at forhindre, at ofre for vold mod kvinder underkastes gentagne afhøringer (konventionens artikel 49 og 50); at sikre, at der systematisk foretages risikovurderinger i sager om vold i hjemmet (konventionens artikel 51); at sikre, der er mulighed for at få truffet afgørelser om øjeblikkelig bortvisning, og at afgørelser om beskyttelse overvåges effektivt (konventionens artikel 52 og 53); og at sikre effektiv brug af de gældende beskyttelsesforanstaltninger og indføre yderligere beskyttelsesforanstaltninger i overensstemmelse med konventionen (konventionens artikel 56). Da disse udkast til henstillinger er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionens holdning være ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.

(14) For så vidt angår Spanien omfatter udkastene til henstillinger nødvendigheden af: at inddrage ikkestatslige organisationer i politikudformningen og i evalueringen af politikker og foranstaltninger (konventionens artikel 7); at sikre, at indsamlede data opdeles (konventionens artikel 11); at lære børn om den centrale rolle, som samtykke spiller i seksuelle forhold (konventionens artikel 14); at øge uddannelsen af alle relevante fagfolk, der kommer i kontakt med ofre og personer, der begår vold mod kvinder (konventionens artikel 15); at sikre, at programmer for gerningsmænd i højere grad stemmer overens med konventionen (konventionens artikel 16), at etablere mekanismer, der fremmer samarbejde mellem forskellige instanser (konventionens artikel 18); at sikre, at ofre for seksuel vold har adgang til støttetilbud (konventionens artikel 25); at se nærmere på faktorer, som betyder, at ofre undlader at foretage anmeldelser, og som fører til sekundær viktimisering (konventionens artikel 49 og 50); og at sikre, at kompetente myndigheder kan gøre brug af afgørelser om bortvisning i overensstemmelse med konventionen, og at træffe passende foranstaltninger i tilfælde af overtrædelser af afgørelser om beskyttelse (konventionens artikel 52 og 53). Da disse udkast til henstillinger er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionens holdning være ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.

(15) For så vidt angår Sverige omfatter udkastene til henstillinger nødvendigheden af: at sikre, at der i politikker vedrørende vold mod kvinder tages hensyn til de behov, som ofre, der udsættes for intersektionel forskelsbehandling, har, og at foretage en evaluering af strategier for at vurdere deres virkning (konventionens artikel 7); at sikre kvinderettighedsorganisationer, som driver specialiserede støttetilbud, tilstrækkelig finansiering (konventionens artikel 8); at træffe foranstaltninger, der mere generelt forebygger alle former for vold mod kvinder (artikel 12 i konventionen); at sikre, at der i praksis undervises i de emner og principper, der er nævnt i konventionens artikel 14 (konventionens artikel 14); at indføre systematisk uddannelse til relevante fagfolk i alle former for vold, der er omfattet af konventionen (konventionens artikel 15); at udvikle minimumsstandarder for programmer for

gerningsmænd i overensstemmelse med konventionen og sikre evaluering heraf (konventionens artikel 16); at vedtage mekanismer, der fremmer koordinering og samarbejde mellem relevante instanser (konventionens artikel 18); at sikre, at der ydes sundhedspleje til ofre uden forskelsbehandling (konventionens artikel 20); at sikre adgang til indkvartering for alle ofre (konventionens artikel 22); at sikre et tilstrækkeligt antal krisecentre for voldtægtsofre og/eller ofre for seksuel vold i hele landet (konventionens artikel 25); at træffe foranstaltninger, der kan få flere kvinder, som risikerer at blive udsat for intersektionel diskrimination, til at foretage anmeldelser (konventionens artikel 49 og 50); at sikre, at der systematisk og på en koordineret måde foretages risikovurderinger for ofre og deres børn (konventionens artikel 51); og at træffe foranstaltninger til at sikre, at der hurtigt og med øjeblikkelig virkning træffes afgørelser om øjeblikkelig bortvisning, afgørelser om tilhold og afgørelser om beskyttelse (»afgørelser om ingen kontakt for det fælles hjem«), og at disse overvåges effektivt (konventionens artikel 52 og 53). Da disse udkast til henstillinger er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionens holdning være ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.

(16) For så vidt angår San Marino omfatter udkastene til konklusioner nødvendigheden af: at sikre, at det nationale koordineringsorgan koordinerer med civilsamfundsorganisationer (konventionens artikel 10) med henblik på regelmæssigt at gennemføre offerundersøgelser og at fremme forskningsaktiviteter (konventionens artikel 11). Da disse udkast til konklusioner er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionen ikke gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.

(17) For så vidt angår Slovenien omfatter udkastene til konklusioner nødvendigheden af: at tildele rollen som koordineringsorgan til fuldt ud institutionaliserede enheder og sikre de fornødne menneskelige og finansielle ressourcer (konventionens artikel 10); at sikre omfattende indsamling af data om alle former for vold, der er omfattet af konventionen (konventionens artikel 11); og at træffe foranstaltninger, der ansporer til at anmelde alle former for vold mod kvinder (konventionens artikel 49 og 50). Da disse udkast til konklusioner er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionen ikke gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på det 18. møde i Komitéen af Kontraherende Parter, der er oprettet i henhold til artikel 67 i Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, er ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen af følgende retsakter:

1) Henstillinger om Albaniens styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)2-prov

2) Henstillinger om Østrigs styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)3-prov

3) Henstillinger om Danmarks styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)4-prov

4) Henstillinger om Finlands styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)5-prov

5) Henstillinger om Monacos styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)6-prov

6) Henstillinger om Montenegros styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)7-prov

7) Henstillinger om Spaniens styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)8-prov

8) Henstillinger om Sveriges styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)9-prov

9) Konklusioner om efterlevelsen af henstillinger for så vidt angår San Marino vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2025)10-prov, og

10) Konklusioner om efterlevelsen af henstillinger for så vidt angår Slovenien vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2025)11-prov.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Luxembourg, den 5. juni 2025.

På Rådets vegne

D. KLIMCZAK

Formand